

Formanden: Ja! jeg tror alligevel at have gode Grunde til den af mig gjorte Bemærkning. Den første Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har Ordet.

Wilfens: Det er bekendt nok, at der ikke lader sig drage nogen skarp Grændse mellem, hvad der i streng Forstand kan kaldes Gift, og hvad der ikke gaaer ind under dette Begreb. Thi til Gifter i strengere Forstand slutte sig umiddelbart en Deel særdeles farlige Stoffer, men dog af mindre farlig Bessaffenhed end hine, og fra dem er Overgangen lidt efter lidt til de alleruffadeligste. Man har nu erkjendt, og jeg vil ikke bestride Rigtigheden deraf, at man maa underkaste de virkelige Gifter i strengeste Forstand en Control fra Lovgivningens Side; men, naar man ikke vil lade sig nøie med at afvente Erfaringens Bidnesbyrd om, at ogsaa andre end i Lovgivningen som Gifter betegnede Stoffer ere af saa farlig en Bessaffenhed, at de kunde fortjene at medtages under denne Control, men viser sig tilbøielig til efterhaanden at optage andre upaatvøieligt farlige Stoffer, som man formoder ved uforstigtig Dmgang kunde stifte Ulykke, saa vil jeg ikke nægte, at der er en særdeles vid Mark, som staaer aaben. Man vil saaledes kunne sige om adskillige Stoffer, at de vel ikke ere egentlige Gifter i strengeste Forstand, men paa den anden Side — hvad der er meget farligt — af et saadant Udseende, at de let kunde foranledige Forverking med andre uffadelige eller kun lidt skadelige Stoffer, og at de altsaa, uagtet deres mindre stærke Giftighed, foranledige ligesaa store og hyppige Ulykker. Man vilde, kort sagt, ved at følge denne Vej, ved at undlade i saa Henseende at afvente Erfaringens Bidnesbyrd lidt efter lidt komme til at udstrække Lovgivningens beskyttende Haand i saadan Retning over mange farlige Stoffer, som i og for sig ikke ere af saa farlig Bessaffenhed — som mange andre Gjenstande, saasom forskellige Redskaber o. s. v., som man dog ikke kan undlade at benytte sig af i det daglige Liv. Jeg tror, at dette er et urigtigt Princip. Jeg tror derfor ogsaa, at det vil være urigtigt at betragte det som et underordnet Spørgsmaal at give Justitsministeriet ubetinget Frihed til

at forøge denne Liste. Jeg tror navnlig, at det vil være Tilfældet med Justitsministeriet, hvorunder Sagen henhører, fordi det paa Grund af sin Stilling kan være tilbøieligt til snarere at tage for Meget med end for Lidet, til især at tage Hensyn til den Fare, som kunde være forbunden med et Stofs frie Anvendelse og frie Forhandling. Justitsministeriet har nemlig Omsorgen for Sundheds-Politiet, men til Justitsministeriet er ikke paa samme Tid betroet Omsorgen for Industrien, som vilde lide endel Indskrænkninger ved at see Gifternes Antal væsentligt forøget. Jeg tror ogsaa, at de foreliggende Motiver vise, at virkeligt i nærværende Tilfælde Justitsministeriet har vist sig altfor tilbøieligt til at forøge Antallet af de i Lovgivningen som Gifter anerkjendte Stoffer; for det Første derved, at det ikke har afventet Erfaringens Bidnesbyrd, men har ladet sig lede af den blotte Formodning om, at Ulykker let kunne afstedkommes; for det Andet derved, at det har anseet det for lidt usikkert, at Rigsdagen skulde beskæftige sig med saadanne Bagateller, og har troet, at der kunde vindes nogen væsentlig Tid derved, at Justitsministeriet erholdt den omtalte Bemyndigelse. Thi, var der kun Spørgsmaal om, een Gang eller en ganske enkelt Gang at optage en ny Gift i den allerede dannede Række, saa kunde der heller ikke være Tale om at anvende fra Rigsdagens Side nogen væsentlig Tid derpaa.

Jeg vil ikke nægte, at jeg just ikke antager, at Spørgsmaalet har nogen særdeles stor praktisk Betydning i Diebliffet, idet jeg nemlig ikke veed rettere, end at alle de Indskrænkninger, Gifternes Forhandling ere underkastede, ere af en saadan Bessaffenhed, at de ikke i nogen særdeles betydelig Grad vilde virke hemmende paa Anvendelsen af disse forskellige Stoffer. Men Spørgsmaalet er jo heller ikke blot derom; Spørgsmaalet er ogsaa tillige om, hvad man va opnaaer paa den anden Side ved at underkastes disse Indskrænkninger; thi det ene skal jo dog staae i Forhold til det Andet. Jeg skal ikke her indlade mig paa at undersøge, hvorvidt disse bestaaende Indskrænkninger kunde have nogen særdeles Betydning med Hensyn til Bannfælggjørelsen af forfætlige Forgiftelser.